

БОЖЕСТВЕНА ЛИТУРГИЈА

НА ПРЕТХОДНООСВЕТЕНИТЕ ДАРОВИ

Општи упатства

Божествената Литургија на Претходноосветените дарови која бива за осветување на верните, се извршува секоја среда и петок во Големата Четириесетница, како во денови на жалост, во четвртокот од петтата седмица на постот (заради Големиот канон), во првите три денови од Страсната седмица и на споменот на: св. Харалампииј (10 Февруари), св. Кирил, учител словенски (14 Февруари), Прво и второ наоѓање на главата на св. Јован Претеча (24 Февруари), св. Четириесет маченици (9 Март), св. Методиј, Архиепископ моравски (6 Април), како и во деновите на храмовата слава или славата на некои локални Светители ако се паднат во деновите од понеделник до петок на Големата Четириесетница (освен во Страсната седмица во која што секој ден има Литургија, освен на Велики петок).

На празникот на Благовештението на Пресвета Богородица, безразлика во кој ден ќе се падне од Големата Четириесетница (освен на Велики петок и Велика сабота, кога празникот се одлага за првиот ден по Воскресението Христово), а исто така и на Сретение Господово ако се падне во понеделник од првата седмица на Големата Четириесетница, се извршува Божествена Литургија на св. Јован Златоуст.

ЛИТУРГИЈА НА ПРЕТХОДНООСВЕТЕНИТЕ ДАРОВИ

Литургија на Претходноосветените дарови секогаш се извршува по Часовите и се поврзува со Вечерната. Додека се чита Деветтиот час, или уште на Шестиот, свештенослужителот се поклонува пред епископскиот трон, зема време, ја целива иконата Христова и на Богородица поставени на иконостасот, но не ја кажува молитвата: Господи испружи ја раката Твоја... бара прошка од народот поклонувајќи се пред него и влегува во олтарот. Облекува одежди со мастилна боја, а при облекувањето ја целива секоја одежда и не говори ништо друго освен: На Господа да се помолиме. Откако ќе се прочита молитвата: Пресвета Троице, едносушна власт... од Изобразителната, Свештеникот пред отворените двери прави мал отпуст.

Потоа се завртува кон престолот и три пати се поклонува пред него, говорејќи: Боже, милостив биди кон мене грешниот и помилуј ме. Откако Свештеникот го целива светото Евангелие, а Ѓаконот светата Трпеза и десната рака на Свештеникот, излегува Ѓаконот од олтарот и од вообичаеното место возгласува:

Благослови, Владико.

Свештеникот правејќи крстен знак со Евангелието над антиминосот возгласува:

Благословено е Царството на Отца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: **Амин.**

Предстојателот или чтецот чита: Дојдете да се поклониме... (3 пати) и предначинателниот псалм: Благослови го, душо моја Господа... По завршувањето на предначинателниот псалм, Ѓаконот излегува од олтарот и од вообичаеното место ја говори Мирната ектенија, а Народот на секое молење одговара: **Господи помилуј.**

Во мир на Господа да се помолиме.

Народот: **Господи помилуј.**

За вишен мир, и спасение на нашите души, на Господа да се помолиме.

За мир на целиот свет, благосостојба на светите Божји Цркви, и соединување на сите, на Господа да се помолиме.

За овој свет храм, и за оние кои со вера, побожност, и страв Божји влегуваат во него, на Господа да се помолиме.

За Архиепископот (или: Митрополитот, или: Епископот) наш (името), чесното презвитерство, во Христа ѓаконството, за сиот клир, и Народот Божји, на Господа да се помолиме.

За благоверниот Народ наш, и за христољубивата војска, на Господа да се помолиме.

За да совојува и покори под нозете негови секаков непријател и противник, на Господа да се помолиме.

За овој град (или: ова село, или: оваа света обител), за секој град, земја, и за оние кои со вера живеат во нив, на Господа да се помолиме.

За благорастворање на воздухот, изобилие на плодови земни, и времиња мирни, на Господа да се помолиме.

За оние кои пловат, патуваат, боледуваат, страдаат, за заробените, и за нивното спасение, на Господа да се помолиме.

За да не избави од секаква скрб, гнев, опасност, и нужда, на Господа да се помолиме.

Заштита, спаси, помилувај и сочувај не Боже со Твојата благодат.

Спомнувајќи ја Пресветата, пречиста, преблагословена, славна Владичица наша, Богородица и секогашдјева Марија, со сите Светители, самите себе и едни на другите, и сиот наш живот на Христа Бога да го предадеме.

Народот: Тебје Господи.

Возглас:

Зашто Тебе Ти прилега секоја слава, чест, и поклонение, на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Амин.

Читачот почнува да ја чита 18-тата катизма: Кон Господа кога бев притеснет повикав... која се дели на три статии. Откако Читачот ќе го каже последното: И

сега и секогаш, и во вековите на вековите, од првата статија, Ѓаконот говори Мала ектенија:

Пак и пак во мир на Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Заштита, спаси, помилувај, и сочувај нè Боже со Твојата благодат.

Спомнувајќи ја Пресветата, пречиста, преблагословена, славна Владичица наша, Богородица и секогашдјева Марија, со сите Светители, самите себе и едни на другите, и сиот наш живот на Христа Бога да го предадеме.

Народот: Тебје Господи.

Возглас:

Зашто Твоја е власта и Твое е Царството, и силата, и славата на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

По завршувањето на втората статија од катизмата, Ѓаконот говори Мала ектенија:

Пак и пак во мир на Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Заштита, спаси, помилувај и сочувај нè Боже со Твојата благодат.

Спомнувајќи ја Пресветата, пречиста, преблагословена, славна Владичица наша, Богородица и секогашдјева Марија, со сите Светители, самите

себе и едни на другите, и сиот наш живот на Христа Бога да го предадеме.

Народот: Тебје Господи.

Возглас:

Зашто Си добар и човекољубив Бог, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

По третата статија од катизмата, Ѓаконот говори:

Пак и пак во мир на Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Заштита, спаси, помилувај и сочувај нè Боже со Твојата благодат.

Спомнувајќи ја Пресветата, пречиста, преблагословена, славна Владичица наша, Богородица и секогашдјева Марија, со сите Светители, самите себе и едни на другите, и сиот наш живот на Христа Бога да го предадеме.

Народот: Тебје Господи.

Возглас:

Зашто Ти си Бог наш, Бог Кој милува и спасува, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

И почнува да пее: **Гди, въззвѣхъ...**

Ѓаконот, откако земе благослов од Свештеникот, го кади Предложението на кое е поставен осветениот Агнец, потоа ја кади Трpezата, целиот олтар и целиот храм. На: **Слава... и сега...**, Свештеникот и Ѓаконот прават Мал вход со кадилница. Само кога е пропишано да се чита Евангелие, вхoдот се прави со Евангелието.

Ѓаконот пред дверите велегласно возгласува:

Премудрост, исправете се!

Предстојателот или Читачот го пеат или го читаат: **Свѣте тѣхѣй...** Откако, Свештеникот и Ѓаконот ќе влезат во олтарот, пред царските двери се поставува свеќник со запалена ламбада, а Ѓаконот на него ја закачува кадилницата. По завршувањето на **Свѣте тѣхѣй...** Ѓаконот возгласува:

Да внимаваме.

Свештеникот: Мир на сите.

Читачот го говори Прокименот и стихот.

Ѓаконот: Премудрост.

Читачот го кажува насловот на паримијата од книгата *Постанок* или *Излез*.

Ѓаконот: Да внимаваме.

Откако Читачот ја прочита целата прва паримија и прокименот и стихот на втората паримија, возгласува гласно и мелодично: **Заповедајте!**

Свештеникот го подига свеќникот со запалената лампада и кадилницата, и застанува пред светата Трпе-

за, правејќи со нив крстен знак, возгласува:

Премудрост, исправете се!

Потоа, се завртува на запад, кон народот и го осенува народот со ламбадата и кадилницата, говорејќи:

Светлината Христова ги просветлува сите!

И повторно го остава свеќникот со лампадата и кадилницата пред царските двери. Читачот го кажува на словот на втората паримија.

Ѓаконот: Да внимаваме.

По завршувањето на паримијата, Свештеникот говори:

Мир ти.

Одма после тоа, Свештеникот ја зема кадилницата и полека кадејќи пред светата Трпеза умилно пее:

**Да исправитсја молитва моја јако кадило пред
Твојој, воздјејанне рѹкѹ мојејѹ жертва вечернаја.**

Потоа, Народот го повторува тоа четири пати, а Свештеникот ја кади јужната, западната и северната страна од светата Трпеза, говорејќи ги следниве стихови:

Стих 1: Господи, воззвах к Тебје, ѹслиши мја, вонми гласѹ моленија мојеґо, виегда воззвати ми к Тебје.

Стих 2: Положи, Господи, храненије ѹстом мојим и двер огражденија о ѹстнах мојних.

Стих 3: Не ѹклони сердце моје в словеса лѹкавствија, непштевати вини о гресјеґх.

Свештеникот оди пред Предложението, ги кади Претходноосветените дарови и говори: **Слава Отцу и Сину и Свјатому Духу, и нинѐ и присно и во вјеки вјеков. Амин.**

Народот: Да исправитсја молитва моја...

Потоа, Свештеникот повторно доаѓа пред Трpezата и го говори стихот:

Да исправитсја молитва моја... до: јако кадило пред Твојој,

а Народот довршува: воздјејание рукү мојејү жертва вечернаја.

Свештеникот во тоа време, од дверите го кади Народот.

Ако се случи празник и предвидено е да се чита Апостол и Евангелие на празникот, или само Евангелие (како во Големата седмица), Ѓаконот говори:

Да внимаваме.

Свештеникот: Мир на сите.

Читачот го говори стихот на Прокименот пред Апостолот.

Ѓаконот: Премудрост.

Читачот го кажува насловот на перикопата од Апостолот.

Ѓаконот: Да внимаваме.

По завршувањето на Апостолот, Свештеникот говори: **Мир тебе кој читаше.**

Потоа, Свештеникот застанат на солеата и завртен кон запад, возгласува:

Премудрост, исправени да го чуеме светото Евангелие.

И благословувајќи го Народот, вели:

Мир на сите.

Народот: **И дүхови твојемү.**

Ѓаконот: Читање од светото Евангелие според (името).

Народот: **Слава Тебје, Господи, слава Тебје.**

Свештеникот:

Да внимаваме!

Додека се чита Евангелието, Свештеникот стои на царските двери, а ако нема Ѓакон, тогаш Евангелието го чита Свештеникот од царските двери.

По прочитувањето на Евангелието, Свештеникот го благословува Ѓаконот велејќи:

Мир тебе кој благовестеше.

Народот: **Слава Тебје, Господи, слава Тебје.**

Потоа, Ѓаконот од вообичаеното место говори екте-нија, а Народот одговара: **Господи помилуј.**

Да речеме сите, од сета душа и од сета мисла наша, да речеме.

Господи, Седржителе, Боже на Отците наши, Ти се молиме услиши и помилуј.

Помилуј нè Боже, по големата милост Твоја,

Ти се молиме, услиши и помилуј.

Народот: Господи помилуј. (3 пати)

Уште се молиме, за благоверните и православни Христијани.

Уште се молиме, за Архиепископот (или: Митрополитот, или: Епископот) наш (името).

Уште се молиме, за браќата наши, свештеници, свештенмонаси, свештеноѓакони, и монаси, и сите во Христа браќа наши.

Уште се молиме, за блажените и секогаш спомнувани ктитори на овој свет храм (или: оваа света обител), и за сите поранопочинати отци и браќа наши, кои лежат овде и за православните насекаде.

Уште се молиме, за милост, живот, мир, здравје, спасение, посетување, простување и отпуштање на гревовите, на слугите Божји, сите благоверни и православни Христијани, кои живеат и престојуваат во овај град (или: ова село), парохијаните, настојателите и браќата на овој свет храм (или: оваа света обител).

Уште се молиме, за плодносите и добротелите во овој свет и сечесен храм, за оние кои се трудат, кои пеат, и за присутниот Народ кој очекува од Тебе голема и богата милост.

Возглас:

Зашто си милостив и човекољубив Бог, и Тебе

слава Ти вознесуваме, на Отца, и Сина, и Светиот
Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

Ѓаконот произнесува ектенија за катихумените.*

Помолете се катихумени на Господа.

Народот: Господи помилуј.

Верни, за катихумените да се помолиме.

Господ да ги помилува.

Да ги поучи со зоворот на вистината.

Да им го открие Евангелието на правдата.

Да ги присоедини во Својата света соборна и
апостолска Црква.

Спаси, помилувај, заштити и сочувај ги Боже,
со Твојата благодат.

Катихумени, главите ваши пред Господа при-
клонете ги.

Народот: Тебје Господи.

Возглас:

Та и тие со нас да го слават пречесното и вели-
колепно име Твое, на Отца, и Сина, и Светиот Дух,
сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

* Катихумени – во црковнословенскиот превод: оглашени,
буквално значи прислушници (оние кои се поучуваат слу-
шајќи).

Свештеникот го распростира антиминосот, а Ѓаконот говори:

Сите кои сте катихумени, излезете, катихумени излезете.

Сите кои сте катихумени, излезете, никој од катихумените [да не остане].

Сите кои сте верни, пак и пак во мир на Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Ова се говори до вторникот од четвртата седмица од Големиот пост. Од средата на четвртата седмица (средопосна), па сè до Велика среда, после возгласот: Та и тие со нас... се додава ектенија за оние кои се подготвуваат за просветление (крштение).

Сите кои сте катихумени, излезете, катихумени излезете.

Сите кои сте катихумени, излезете.

Сите кои сте за просветление пристапете.

Помолете се вие кои сте за просветление.

Народот: Господи помилуј.

Верни, за браќата кои се подготвуваат за свето просветление и за нивното спасение, на Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Та Господ Бог наш да ги утврди и укрепи.

Да ги просветли со просветлението на знаењето и благочестието.

Да ги удостои во пригодно време со бањата на повторното раѓање, отпуштање на гревовите и нераспадлива облека.

Да ги препороди со вода и Дух.

Да им дарува совршенство на верата.

Да ги вброи во Своето свето и избрано стадо.

Спаси, помилувај, заштити и сочувај ги Боже, со Твојата благодат.

Вие кои сте за просветление, главите ваши пред Господа приклонете ги.

Народот: Тебје Господи.

Возглас:

Зашто Ти си просветление наше, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Амин.

Ѓаконот:

Сите кои сте за просветление, излезете, кои сте за просветление излезете.

Сите кои сте катихумени, излезете, никој од катихумените [да не остане].

Сите кои сте верни, пак и пак во мир на Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Дотука од средата средопосна до Велика среда.

Ѓаконот: Заштити, спаси, помилувај и сочувај

нè Боже со Твојата благодат.

Народот: Господи помилуј.

Ѓаконот: Премудрост.

Возглас:

Зашто Тебе Ти прилега секаква слава, чест и поклонење, на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

Ѓаконот: Пак и пак во мир на Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Заштита, спаси, помилувај и сочувај нè Боже со Твојата благодат.

Ѓаконот: Премудрост.

Возглас:

По дарот на Твојот Христос, со Кого Си благословен, со сесветиот, и благ и животворен Твој Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

Народот пее: Ниње сили небеснија с нами невидимо служат. Се бо входит Цар слави. Се жертва тајнаја совершена доприноситсја.

(Сега небесните сили со нас невидливо служат. Зашто еве, влегува Царот на славата. Еве тајната жртва, совершена, на копја се носи.)

Штом Народот испее: **Се жертва тајнаја совршена дориноситсја, Свештеникот и Ѓаконот излегуваат од северните дври и го прават Големиот вход. За тоа време, Народот во храмот молчи и коленичи. По нивното влегување во олтарот, Народот продолжува да пее: Вјероју и љубовију пристапим, да причастници жизни вјечнија бѹдем. Аллилуја. Аллилуја. Аллилуја.**

(Со вера и љубов да пристапиме, за да поставиме причестници на вечниот живот. Алилуја. Алилуја. Алилуја.)

Ѓаконот веднаш потоа излегува на вообичаеното место и говори ектенија:

Да ја дополниме нашата молитва пред Господа.

Народот: Господи помилуј.

За предложените и претходноосветени чесни Дарови, на Господа да се помолиме.

Та човекољубивиот Бог наш, примајќи ги на светиот, и наднебесен, и мисловен Свој Жртвеник како мирис на духовно благоухание, да ни испрати божествена благодат, и дар на Светиот Дух, да се помолиме.

Да нè избави од секаква скрб, гнев, опасност и нужда, на Господа да се помолиме.

Заштити, спаси, помилувај и сочувај нè Боже со Твојата благодат.

Цела вечер, совршена, света, мирена и безгре-

шена, од Господа молиме.

Народот: Подај Господи.

Ангел на мирот, верен водител, чувар на нашите души и тела, од Господа молиме.

Простување и отпуштање на нашите гревови и погрешки, од Господа молиме.

Добро и полезно за душите наши и мир на светот, од Господа молиме.

Останатото време од нашиот живот во мир и покајание да го завршиме, од Господа молиме.

Христијански крај на нашиот живот, безболезен, непосрамен, мирен и добар одговор на страшниот Христов суд, молиме.

Единство во верата и заедница на Светиот Дух измолувајќи, самите себе и едни на другите и сиот наш живот на Христа Бога да го предадеме.

Народот: Тебје Господи.

Возглас:

И удостој нè Владико, со смелост и неосудно да смееме да те повикуваме, Тебе небесниот Бог Отец и да говориме:

Народот: Отче наш, Кој Си на небесата...

Возглас:

Зашто Твое е Царството, и силата, и славата на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: **Амин.**

Свештеникот го благословува Народот: Мир на сите.

Народот: **И дүхови твојемү.**

Ѓаконот: Главите наши пред Господа да ги приклониме.

Народот: **Тебје Господи.**

Возглас:

Со богатта, и милосрдието, и човекољубието од Твојот единороден Син со Кого Си благословен, со пресветиот, и благ, и животворен Твој Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: **Амин.**

Ѓаконот се опојасува крстовидно со орарот и возгласува:

Да внимаваме.

Потоа, Свештеникот ја испружува раката под воздухот со кој се покриени Даровите и допирајќи го животворниот Леб, без да го подига, гласно говори:

Предходноосветената Светиња на Светите.

Народот: **Једин свјат, једин Господ, Исус Христос, во славу Бога Отца. Амин.**

Потоа Народот пее причесен:

Вкусите и видите, јако благ Господ. Амин. (3 пати)

Откако Свештеникот и Ѓаконот ќе се причестат, Ѓаконот излегува пред дверите, и покажувајќи му го путирот на Народот говори:

Со страв Божји, вера и љубов, пристапете.

Народот: Благословен грјадил во имја Господње, Бог Господ и јависја нам.

Свештеникот го зема од рацете на Ѓаконот светиот путир и ги причестува оние кои пристапиле, говорејќи:

Тело и Крв Христови.

По завршувањето на причестувањето го изговара и ова:

За отпуштање на гревовите и за живот вечен.

Откако ќе се причестат верните, свештеникот го благословува Народот говорејќи возглас:

Спаси го, Боже, Народот Твој и благослови го Твоето наследство.

Народот: Благословљу Господа на всјакоје времја, хвала јего во устјех мојих. Хлеб небесниј и чашу жизни, вкусите и видите, јако благ Господ. Аллилџа. (3 пати)

Свештеникот: Благословен е нашиот Бог (тивоко),

а сврген кон Народот возгласува: постојано, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Амин. Да исполнатсја уста наша хваленија твојего Господи, јако да појем славу твоју, јако сподобил јеси нас причаститисја, свјатим Твојим Божественим

и животворјаштим Тајнам. Соблуди нас во Твојеј свјатињи, вес ден поучатисја правдје Твојеј. Алицја. Алицја. Алицја.

Ѓаконот излегувајќи и застанувајќи на вообичаеното место пред царските двери, говори:

Исправени! Примајќи ги божествените, свети, пречисти, бесмртни, небесни и животворни, страшни Христови Тајни, достоино да Му благодариме на Господа.

Народот: Господи помилуј.

Заштити, спаси, помилувај и сочувај нè Боже со Твојата благодат.

Целава вечер, совршена, света, мирна и безгрешена измолувајќи ја, самите себе и едни на другите и сиот наш живот на Христа Бога да го предадеме.

Народот: Тебје Господи.

Свештеникот ја става губата во антиминосот, го дипли* и го поставува во центарот на светиот Жртвеник. Потоа ја започнува оваа благодарствена молитва:

Ти благодариме Тебе, на Бога, Спасителот на сите, за сите добра што си ни ги дал нам, и за причестувањето со светото Тело и Крв на Христа Твој. И Те молиме Тебе, Владико човекољубче, сочувај

* Антиминсот со губата во неговиот центар се дипли на три, така што прво се дипли горната страна, потоа долната, па страницната лева и на крај десната.

нè под покровот на крилата Твои, и дај ни нам сè до последниот наш здив, достоин да се причестуваме со Твоите Светињи, за просветлување на душата и телото, за наследство на Царството Небесно.

Возглас:

Зашто Ти си осветување наше, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: Ѓмин.

Вртејќи се Свештеникот кон Народот возгласува:

Со мир да излеземе.

Народот: О имени Господњи.

Ѓаконот: На Господа да се помолиме.

Народот: Господи помилуј.

Свештеникот излегувајќи низ светите двери и застанувајќи на амвонот, завртен кон исток ја возгласува:

ОДАМВОННАТА МОЛИТВА

Владико Седржителе, Ти Кој целата творба во премудрост ја створи, Кој со неискажливата Твоја промисла и голема добрина нè воведе нас во овие пречесни денови, за очистување на душата и телото, за воздржување од страстите, за надеж во воскресението; Ти Кој во четириесеттиот ден му ги врачи богонапишаните таблици на Твојот угодник Мојсеј, подај ни и нам, Благии, со добар подвиг

да се подвизуваме, текот на постот да го завршиме, верата неразделно да ја сочуваме, главите на невидливите змии да ги згмечиме, победници над грехот да се јавиме, и неосудно да стигнеме да се поклониме и на светото воскресение.

Зашто се благослови и се прослави сечесното и величествено име Твое, на Отца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вековите на вековите.

Народот: **Ѓмин. Буди имја Господње, благословено од ниње и до вјека. (3 пати)**

Ѓаконот однатре возгласува: На Господа да се помолиме.

Народот: **Господи помилуј.**

Свештеникот од царските двери го благословува Народот и говори:

Благословот Господов и милоста Негова, да дојде на вас, по Неговата благодат и човекољубие, постојано, сега и секогаш и во вековите на вековите.

Народот: **Ѓмин.**

Свештеникот: Слава Тебе Боже, надеж наша, слава Тебе.

Народот: **Слава Отцу и Сину и Свјатому Духу, и ниње и присно и во вјеки вјеков. Ѓмин. Господи помилуј, Господи помилуј, Господи помилуј, отче свјати**

БЛАГОСЛОВИ.

Свештеникот дава Отпуст:

Христос вистинскиот Бог наш, по молитвите на пречистата и пренепорочна света Мајка Негова, со силата на чесниот и животворен Крст, по застапништвата на чесните Бестелесни небесни сили, по молитвите на чесниот, славен Пророк, Претеча и Крстител Јован, (Светителот на храмот ако е Пророк) светите славни и сефални Апостоли, (Светителот на храмот ако е Апостол) светите Отци наши големи јерарси и вселенски учители, (Светителот на храмот ако е Јерарх) светиот Отец наш Григориј Двоеслов, светите славни и добропобедни Маченици, (Светителот на храмот ако е Маченик) преподобните и богоносни Отци наши, (Светителот на храмот ако е Преподобен) светите и праведни богоотци Јоаким и Ана, (Светителот на денот) чиј спомен го празнуваме и на сите Светители, да нè помилува и спаси како добар и човекољубив.

Народот: **Ѓмин.**

Потоа, Ѓаконот ја употребува Светињата, а Свештеникот застанат пред царските двери го разделува антидорот (нафората). Народот го чита псалмот 33: Ќе го благословувам Господа во секое време...

По завршувањето на читањето на псалмот и разделувањето на нафората, Свештеникот говори: По молитвите на светите Отци наши, Господи, Исусе

Христе Боже наш, помилуј нè.

Народот: Ѓмин.

Отпустителен Тропар на св. Григориј Двоеслов, гл. 4-ти.

Ти кој одозгора од Бога, божанска благодат прими, славни Григорије, и со Неговата сила поткрепуван, евангелски да одиш си посакал, од каде пак, од Христа награда на трудовите си примил, себлажени. Него моли го, да ги спаси нашите души.

Слава... Кондак глас 3-ти.

Подобен началник си се покажал на пастиро-началникот Христос, упатувајќи ги монашките редови, отче Григорије кон небесното трло, и оттаму си го научил стадото Христово со Неговите заповеди. Сега со нив се радуваш и ликуваш во небесните населби.

И сега и секогаш... Богородичен Кондак гл. 6-ти.

Заштитништво на Христијаните непосрамно, посредништво кон Творецот незаменливо, не презирај ги молбените гласови на грешните, но притекни како Блага, напомош, нам кои со вера те викаме. Побрзај на молитвата и поитај на молењата, Богородице секогаш заштитничке на оние кои те почитуваат.

**Крај на Божествената Литургија
на Претходноосветените дарови**